

Příběhy našich sousedů

Růžena Bláhová

(Mikešová)

Scénář k audioreportáži

Zpracovaly: Karolína Svobodová, Anna Němcová, Nikola Dvořáková, Stanislav Špit, Petr Pyšný

Vyučující: Karin Houdová

Škola: ZŠ Tusarova 21, Praha 7

1. dubna 2015 jsme se setkali, v rámci projektu „Příběhy našich sousedů“, s paní Růženou Bláhovou, za svobodna Mikešovou.

Paní Bláhová se narodila 22. února 1928 v Praze. Celý život bydlela v Holešovicích v Praze 7. Žila jenom s maminkou, protože tatínek ji zemřel, když ji byl rok. Byla jedináček.

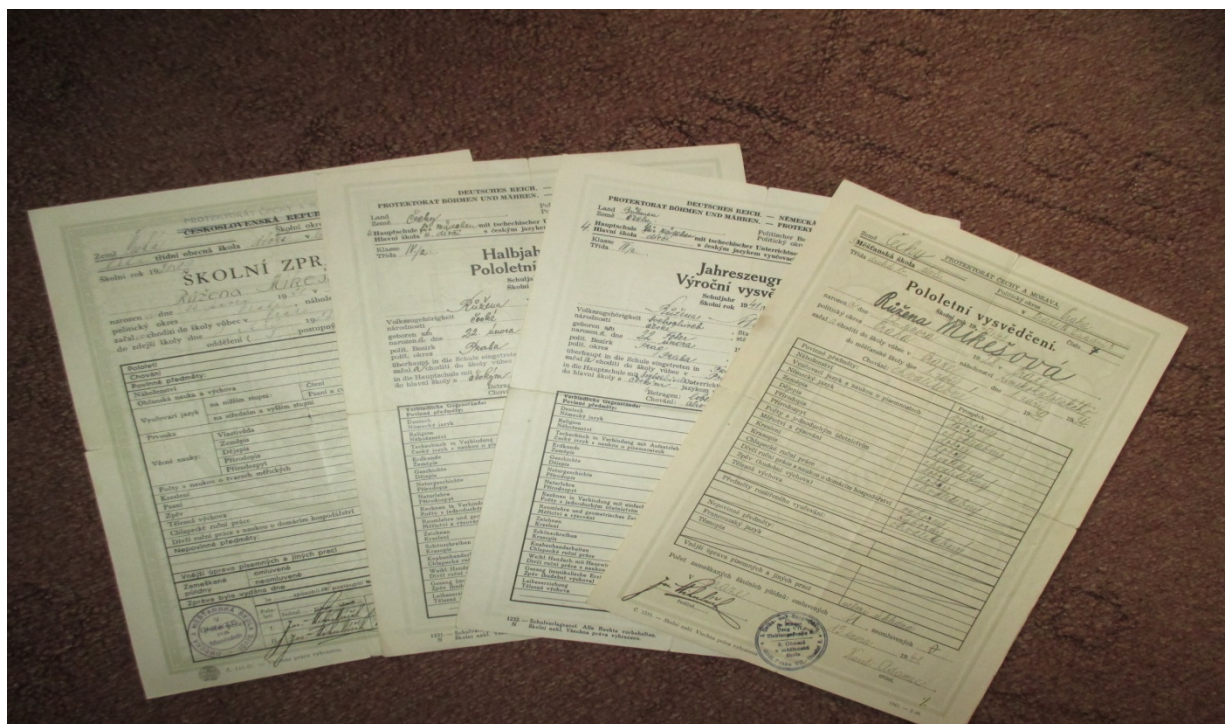
„Byla jsem zvyklá na to, že jsme neměla všechno, co bych chtěla nebo co bych potřebovala. Dědila jsem věci po starších. Moje maminka chodila uklízet lidem a prát prádlo.“

2. světová válka začala, když bylo paní Růženě 11 let.

„My jsme si toho jako děti moc nevšimli, akorát že jsem poznala, že bylo všeho míň a že všechno bylo přísnější, jak ve škole. To už nám pak ve škole všechno psali dvojjazyčně.“

Chodila do dívčí základní školy a do sboru do školy Tusarova, což byla tehdy chlapecká škola. Po ukončení studia na Masarykově univerzitě, odešla za prací do Zlína a pak pracovala u firmy Baťa. Do firmy nastoupila hned po škole, žádné prázdniny.

Při cestě právě do Zlína uviděla transporty plné dětí a žen, které mířili do koncentračního tábora Osvětim.

„Ti zubožení lidé, které jsme viděla, byli v těch, jak se říkalo „prasečákách“, to byly ty nákladní vozy a tam byla jen taková malá okýnka a v nich jsem viděla jejich hlavy, a to vidím do dneška.“

Paní Bláhová také vzpomíná na bombardování Prahy.

„Jsem nevěděli, jestli nás třeba nezabijí, protože začaly nálety a to vždycky jsme museli, třeba i dvakrát za noc. V prvním patře byl pověšen takový bubínek a pán, který bydlel v tomto bytě zastával roli civilní obrany a měl na starost, když byl nahlášen nálet tak zabušil na bubínek a my jsme si vzali tašku, to nejnnutnější jsme si zabalili a museli jsme utíkat do sklepa, kde jsme čekali dokud se nálet neodhlásil.“

To přispělo k tomu, že paní Růžena nepřišla ve válce žádného příbuzného nebo přítele.

V průběhu války se poprvé také zamilovala. Paní Růžena Bláhová vedla skutečně zajímavý a na tehdejší dobu šťastný život, který vede dodnes se svou početnou rodinou. Jsme rádi, že jsme se s ní mohli setkat, protože takových lidí s dobrým srdcem jako má paní Růžena, je málo.

Paní Bláhová nakonec vzkazuje celé naší generaci, ať si vážíme toho, co máme, neboť nikdy není jisté, že o to ze dne na den přijdeme.